

yeni haber-ış

Boyun Bükme, Yılgınlık Değil; Örgütlü Mücadele !

24/MART/1975

YIL : 1 — SAYI : 4 POSTA - TELGRAF - TELEFON - RADYO VE TELEVİZYON İŞÇİLERİ VE HİZMETLİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

Olağanüstü Genel Kurulumuzun kararı ile

DİSK'E KATILIYORUZ

Bu karar YENİ HABER-İŞ'in diğer Devrimci Sendikalar ile birlikte işveren karşısına daha da güçlü olarak çıkmasını sağlayacaktır

BASİYAN
Faşist Saldırı
Demokratik

Türkiye'de sermaye MSP bu saldırılarda vurcu güç görevini almışlardır. MHP'nin faşist misileri ve MSP'nin fanatik unsurları sermayenin vurucu güçlerini oluşturarak emekçi halkımızın gelişen iş, ekmeğe, özgürlük mücadelesini, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini, sömürden kurtulma mücadelesini sosyalizm mücadelesini boğmaya çalışmaktadırlar.

Geçen haftalarda yapılan TÖB-DER'in «pahalılığı ve faşizmi protesto» toplantılarına karşı girişilen saldırılar ve yeni kanlı pazarların sahnelenmesi buna örnektir.

Amerikancı faşist cephenin CIA'nın ve MIT'in planladığı bu saldırılara geçmesi Türkiye'deki yerli finans kapitalistlerin (para babalarının) hangi dümenler peşinde olduklarını göstermiştir. Saldırıları bir cephe biçiminde oluşturulmuş MHP ve

MSP bu saldırılarda vurcu güç görevini almışlardır. MHP'nin faşist misileri ve MSP'nin fanatik unsurları sermayenin vurucu güçlerini oluşturarak emekçi halkımızın gelişen iş, ekmeğe, özgürlük mücadelesini, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini, sömürden kurtulma mücadelesini sosyalizm mücadelesini boğmaya çalışmaktadırlar.

Almanya'daki SA örgütünün, İtalya'daki Mussolini'nin kara gömleklilerinin uyguladıkları taktikler ve ideoloji Türkiye'de de uygulamak istenmektedir. Sermaye çevrelerinden büyük destekler ve yardımlar alan faşist milisler Türkiye'nin dört bir yanında örgütlenmeye, halka düşman emellerini gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Bunlar artık yalnız öğrenci gençlik

(Sonu Sayfa 4 de)

Olağanüstü Genel Kurul toplantımız 7-8 Mart 1975 günleri Ankara'da Türk Standartlar Enstitüsünde yapıldı. Toplantıya katılanların üçte ikisinden büyük bir çoğunluğuyla DİSK'e katılma kararı alındı.

Bu karar sendikamız tabanının ne büyük bir uyanış içinde olduğunu bir kere daha gösterdi. Bu karar haberleşme işçilerinin satılmış sarı sendikalara ve onların bir araya geldiği sarı konfederasyonlara kanmıyacağını bir kere daha ispatladı.

Bu karar işçi sınıfının değil kendi kişisel, çıkarlarının ve patronların çıkarlarının kurbanı olan sarı sendikacılara büyük bir tokattır. Bu karar Haberleşme işçilerinin dürüstlüğüne, kararlılığına ve devrimciliğinin bir belgesidir. Bu kararlar birlikte haberleşme işçileri her zaman övüneceklerdir. Bu kararı aldığı için haberleşme işçilerinin bu hayat denilen kavga yüzleri aktır.

Yeni Haber-İş DİSK'e katılma kararı aldı ve tüm DİSK üyesi işçi kardeşlere devrimci selâmi-

nı saldı. Bu selâm uyanışın selâmıdır. Ortak çıkarları olan kararlı işçilerin selâmıdır. Yaşasın İŞÇİ SINIFI-

NIN GERÇEK SENDİKALARI ve onların girdiği DİSK.

Yeni Haber-İş devrimci (Sonu Sayfa 4 de)

Biz haberleşme işçileri, ekmeğe, hürriyet mücadelemizde bir adım daha attık diğer devrimci işçi kardeşlerimizle yan yana olmak için. Hazırız kardeşler dedik ekmeğe kavgamızda beraber yürümeye hazırız.

TRABZON'DA YALINCAK ŞANTIYESİNDE

İşçiler Nelerden Yakındı...

—RÖPORTAJ—

Trabzon'da sendikamızın bir temsilciliği vardır ve üye sayımız bu temsilciliğe bağlı Artvin, Bayburt, Gümüşhane bölge ile birlikte 150 yi geçmektedir.

Trabzonda Yalıncağ şantiyesinde çalışan işçi arkadaşlarımızla sorunlar önünde dertleştik, konuştuk. Arkadaşlarımız en çok iş güvenliğinden ve ücret azlığından ayrıca zaten az olan ücretlerden anlıyamadıkları bir sürü kesintiden yakın dılar. İşveren arkadaşlarımızı 4-5 yıldır çalıştırmakta fakat hala onları geçici işçi gibi göstermekte bir şantiyede iş bitince ücretsiz izin vermek te ihtiyacı olduğu zamanda tekrar çağırılmakta bu böyle sürüp gitmektedir. Oysa bir işyerinde iş bitmiş bile olsa yeni bir işyeri açana kadar işverenin işçi arkadaşlarımıza ücret ödemeye devam etmesi gerekmektedir. Biz işçiler iş bulduğumuzda zaten iliklerimize kadar sömürülüyoruz. Yaptığımız işe karşılık çok düşük günlük ücretler alıyoruz. Bir de işverenin kendi çıkarları için bizleri keyfine göre istediğinde o günlük olan ücretten bile yoksun bırakarak işimize son vermesi bizleri hep-ten açlığa terketmesi demektir. Sendikamız yalnız kendi çıkarını düşünen işverene bu konuda da işçi arkadaşlarımızın hakkı olan imkânları sağlattırmada mücadele edecektir.

Yalıncağ şantiyesindeki arkadaşlarımız ücretlerinin düşüklüğünden hele son zamlardan sonra iyice güç duruma düşmüşler. Çocuklarının nafakasını sağlayamadıklarından uzun uzun şikâyetçi olmuş sendikalarından yeni toplu

sözleşmede yüksek bir ücret artışı beklediklerini söylemişlerdir.

Yalıncağ şantiyesindeki arkadaşlarımız bir de sabahları işe giderken çok güç durumda kaldıklarını küçük bir minibüsün içine tıka basa dolduğularını işverenin bu konuda bütün başvurularına rağmen hiç orali olmadığını söylemişlerdir. Arkadaşlarımızın böyle insanlık dışı şartlarda kurbanlık koyun örneği tıka basa küçük araçlara doldurulması işveren sınıfının özünde yatan halk düşmanlığının işçi, emekçi düşmanlığının, insan düşmanlığının açığa çıkmış bir örneğinden başka bir şey değildir.

Sendikamız Yalıncağ üyesi işçi arkadaşlarımızın bu en doğal hakkı işe giderken ve işgünü sonuna dönerken daha uygun insanca şartlar sağlanması için işverene gerekli uyarı yapılacaktır.

Ayrıca işyerinde işçiler için hiç bir sosyal tesis bulunmamaktadır. Arkadaşlarımız bir dinlenme odası ve yatacak yer bulunmasının çok yararlı olacağı görüşünü bildirdiler. Yazlık iş tulumlarının kışın verilmesinden bu yüzden de bir işe yaramamasından şikâyet ettiler.

İşçi arkadaşlarımız kendilerini küçük gören ve onlar kendilerine havkelleri ve kendisi de measlında çıkarları işçilerle aynı olan ve işçilerden yana olması gereken şoför ve benzeri görevliler olduğunu söylemişler. «Bu durum giderilmeli ve alınının teriyle ekmeğini kazanan biz işçilerin layık olduğumuz dürüst, saygılı tavır gösterilmelidir» demişlerdir.

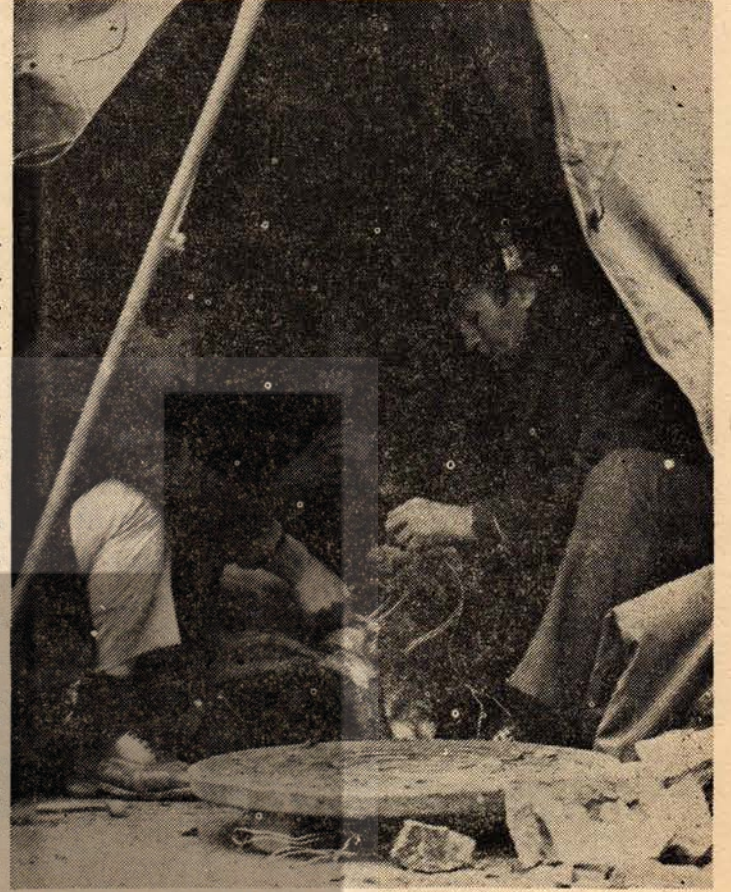
Yine Yalıncağ şantiyesi işçilerinden 1974 senesinin 12. ci ayında 1 aylık

kurs görmüş işçi arkadaşlarımız bu kurs yapıları üç ayı geçmesine rağmen hiç bir sonuç almadıklarını dile getirdi.

Bilindiği gibi ekici kursu geçen yıl da Ankara'da yapılmış ve kurstan hemen sonra kursa katılan işçilere başarı belgeleri verilmişti. Bu yıl aynı kurs Trabzon'da tekrarlanmasına rağmen kursa katılan 5 kadrolu ve 4 yevmiyeli işçiye hiç bir bilgi verilmemiş, sonuç bildirilmemiştir. Arkadaşlarımız durumu PTT İnşaat Grup Amirliğine de iletilmişler ancak doğru dürüst bir cevap alamamışlardır. Arkadaşlarımız sendikamızın PTT İşverenine bu konuda da gerekli ikazda bulunmasını istemişlerdir.

Yine toplu sözleşmenin 94. cü maddesi gereği işverenin vermesi gereken gocuklarda verilmiş olduğunu anlatan işçiler bütün bu dileklerinin ancak mücadele edilerek alınabileceği konusunda sözlerimizi çok doğru bulmuşlar ve «Hak verilmez alınır» genel doğru sözüyle durumu kendileri de dile getirmişlerdir.

Yalıncağ şantiyesindeki üye işçi arkadaşlarımızla yaptığımız sohbette kendilerinin sahip çıkması halinde sendikamızın hiç bir şey yapamayacağını, Sendikalaşmanın ve işçilerin sendikalarına mutlaka sahip çıkmaları, Sendikalarını kontrol etmelerini gerektiğini bir kez daha vurguladık. Yaptığımız bir küçük anket sonucu bu şantiyede çalışan arkadaşlarımız için de hiç okuma bilmeyenlerin hayli çok olduğunu, ve arkadaşlarımızın ücret durumlarının da 1000 lira oranında olduğunu ve hemen hemen hepsinin kir a verdikleri, evli olanların ise ailelerinden

Şantiyeler, fabrikalar, inşaatlar, yol boylarındaki çadırlar... Ne zaman sömürsüz bir düzenin, kardeşlik düzeninin türküleri saracak sizleri? Ne zaman çorbalarımız buram buram aydınlık günlerin sıcaklığıyla tütecek? Ne zaman olacak kardeşler bizler davrandığımızda; haklı mücadelemize sahip çıktığımızda...

ayrı olarak yaşamak zorunda kaldıkları anlaşıl- gerektği bir kere daha anlaşmıştır. Bütün bunlar bize sendikal mücadelede den destek alarak ve birbirimizden öğrenerek yeneceğimiz inancındayız. Yalıncağ şantiyesindeki arkadaşlarımız da bu amaçta kararlı olduklarını dile getirmişlerdir.

Disk'e Yeni Katılma Kararı Alanlar KAP-FER-İŞ

Türkiye Kapıcı ve kloriferi ve Belediye işçileri Sendikası Genel Kurulu geçtiğimiz hafta Ankara'da yaptığı Genel Kurul toplantısı da Devrimci İşçi Sendikaları konfederasyonuna katılma kararı almıştır. Genel Kurulda büyük çoğunlukla alınan bu karardan sonra basına yapılan açıklamada :

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonunun İşçi sınıfının gerçek temsilcisi olduğunun artık herkesce görüldüğü belirtilmiş ve Türk-İş Konfederasyonuna çatılarak bu Konfederasyonun patronlarının elinde bir şebeke olduğu işçinin de-ğil işverenin çıkarlarını gözettiği söylenmiştir.

BİLİM-İŞ SENDİKASI DA

Öte yandan Bilim İşçileri Sendikası 19.Mart salı günü yaptığı Genel Kuruluyula DİSK'e bağlı SOSYAL-İŞ Sendikasına katılma kararını almış işçi sınıfının çıkarları için mücadele eden Sendikalı işçilerin sayısı günden güne artmakta devam etmektedir.

Patron yanlısı sarı sendikalar ise işçi sınıfındaki bu büyük uyanıştan telaşa kapılmışlar toplanan Türk-İş kurultayında bu durumu önlemek için çareler araştırmaya çalışmışlardır. Fakat tabandaki bu hızlı gelişimi hiç bir oyunun durduramayacağı bir gerçektir.

Merhaba Dostlar,

Sizlerle dertleşmeyi hayli zaman oldu. Nasılsınız, güler misiniz, ağlar mısınız, yoksa derdi göge varmış dağlar mısınız?

Desenize bilmez gibi soruyorsun birde, nasıl olacağız ki gecekondularımızda kara kışı ağırlyoruz, çamur yollarımızda yürümeğe uğraşıyoruz, fiatlar ateş pahası işsizlik bir yandan, soğuk bir yandan, yokluk bir yandan kalmışız iki duvar arası, aşağı tükürsek sakal yukarı tükürsek bıyık.

Biz hepimiz böyleyiz işte bir dokunulmasın ağlayacak haldeyiz. Geçen karlı bir gün dağıtım için arşınlayıp duruyordum sokakları bir dörtyol ağzında gazete kâğıtları üzerine oturmuş belden yukarısında k o l s u z b i r faneladan başka bir şey giymeyen yarı çıplak bir dilenci çocuk gördüm. O soğukta kendisini acındırmak için soyup öylece oraya oturtmuşlardı çocuğu. İnsan gülecek mi ağlayacak mı olduğunu şaşırıyor böyle bir durumda işte bizler hep o dokunsan ağlayacakmış gibi olduğumuz durumdan hiç kurtulamıyacağız böyle giderse.

Öğle üzeri kahvenin birine girip bir simitle çay yudumlamak istediydim kahvede hemen her masada ya benim gibi elinde bir simit gelmiş yemek niyetine çay yudumlayanlar ya da biraz daha çok yiyecek katık : zeytinle ekmek, kiminin önünde bir peynir parçacığı olan da var, doğrusu insan bir garib oluyor böyle durumlarda kahvemi yoksa züğürtler aş evimi şaşıp kalıyor. Oysa bütün bunlar hiç de garip sayılacak şeyler değil zamlar işsizlikler yokluklar her

Çalışmayanlar bakar durur. Herkesin işi, malı, mülkü ayrı ayrı ama kimse kimseyi zorla engellemiyor hamal bile namusunlan çalışınca milyon olabilir. Böyle düzende sınıf ne gezer?

Ahmet :

— Peki öyleyse neden bizler yıllardır alınımızın teriyle çalıştığımız halde gecekondualarda çebelleşiyoruz neden bir an geçmez başımıza yeni yeni dertler tüner de bu eli göbeğinde zengin beyler taş atıp da kolu bile yorulmadan kaloriferli apartmanlara kurulabiliyor.

Neden biz çocuklarımızı za kış yaklaşıncı hangi eskiyi yamayıp da giyecek gömlek çıkarmayı kara kara düşünürken bir avuç mutlu azınlık gardolabında yedi renkli kürkleri sevgiliyor. Biz akşamları evimizin kapısını boynumuz eğik çalarken onlarsa hizmetçilerine taşıttıkları binbir türlü eşya, hediye getirtebiliyorlar?

Sınıf yok diyorsunuz bizim hayatımız sınıf Muzaffer bey, en basitinden lokantalara bak hepsi sınıf sınıf kesene göre hangi sınıftan kesen varsa o sınıftan lokantaya giderisin. Bizde genellikle birinci sınıflara müdür beyler filan falan müsteşarlar, göbekli işverenler gider. İkinci sınıfa biraz daha az geliri olanlar. Üçüncü sınıf lokantalara daha düşük gelirli dördüncü beşinci sınıf bu böyle sürer gider.

Trene binsen öyle birinci sınıflar kadife koltuk, ikinci sınıflar meşin, üçüncü sınıflar tahtadan koltuktur trenlerde.

Vapura binsen sınıf sınıf birinci mevki ikinci mevki...

Her şeyimize girmiş sınıf sen birde yok dersin» Muzaffer efendi bir şey diyemedi bu sözlere ve dükkanına girdi.

Ahmetle bir zaman daha beraber yürüdük ve o başka bir sokağa ben başka bir sokağa dağıtım için ayrıldık.

SINIF var mı yok mu? diye tartışmanın bile olduğuna şaştım kaldım. Gün gibi ortada olan bir gerçek bile kabul edilmiyor bazılarınca. Siz ne dersiniz arkadaşlar Ahmet'in dedikleri doğru değil mi?

ne yana baksak bin türlü acı çevrelemiş bizleri... Yoksulluk üstümüze çok tükce, çöküyor böyle giderse bu çayla simit cinsinden öyle yemeklerini bile kaldırır olacağız. Radyolardan cicili bicili gazetelerden duyuyoruz iktisatlı olmak tutumlu olmak israf etmemek, kemerleri sıkamak gerek gibilerden öğütleri galiba bizim halimizi hiç mi hiç bilmiyor bu öğütleri verenler. Onların dediklerini çoktan yerine getirdik şimdi neredeyse 365 gün mecburi oruç tutar olacağız.

VAR MI YOK MU?

İki üç gün önce arkadaşım Ahmet'e lisede okuyan oğlu bir kitap vermiş adı *SINIF NEDİR?* kitabın. Bizim Ahmet'de almış karıştırmış derken okumuş kitabı dün yolda karşılaşıncı ilk sözü, arkadaş biz buncaca zaman kendi kendimizi bile tanımamışız meğer» oldu. Sonunda *SINIF NEDİR?* kitabından okuduklarını anlatmaya başladı. O sırada arzuhalci muzaffer efendi de bize yanaşıp kulak misafiri oldu. Ahmet okula yeni giden çocuklar gibi öğrendiklerini coşkuyla anlatıyordu. Bir ara arzuhalci :

— Yahu olur mu öyle şey ne demekmiş SINIF? bizde sınıf mınif diye bir şey yok nerden çıkarıyorsunuz bunları diye söze karıştı. Ahmet :

— Muzaffer efendi gerçekleri görerek konuşalım, söylediklerimiz bir temele dayansın yoksa havada kalır. Sınıf yok diyorsunuz bunu nasıl ispatlayabileceksiniz.

Arzuhalci :

— Yoktur tabi herkesin hürriyeti var herkesin hakkı eşit herkes istediğini yapar bizim düzende çalışanlar zengin olur.

Alinteri Sözlüğü

Bu köşemizde bundan böyle biz işçilerin konuşmalarında, tartışmalarında duyduğumuz okuyup ta yarı anlayıp yarı anlamadığımız sözleri anlamak için kendi dilimizden bir sözlük yaratmaya çalışacağız. Hele bir işe girişelim başarır mıyız, eli kalem tutan nice yazar çizer takımına taş çıkarır mıyız onu o zaman anlayacağız ;

TÜKETİM NE?

ÜRETİM NE?

Bunları bilmeyen de var mı demiyelim biz kendi hayatımızdan, bildiklerimizden başlayıp bilgilerimizi bir kere daha tekrarlayalım .

Her kişi sabah uykusundan gözlerini açtı mı, d a h a ö n c e yapılmış dünya nimetleriyle (bizim bu milletlerden kaçta kaçını tadabildiğimiz bir yana) karnımızı doyururuz, yani daha önce bir iş, emek sonucu ortaya çıkarılmış şeyleri tüketiriz. İşte TÜKETİM dedikleri de bu.

Sonra kimimiz fabrikada tezgâhının başına, kimimiz tarlaya (sahibi olup olmadığımız bir başka konu), kimimiz motorlarla, kayıklarla balık tutmak için sulara gideriz. Akşama kadar bir şeyler yaratırız. Kimimiz fabrikada kumaş dokur ipliklerden kumaş yaratır, kimimiz tarlalarda ürün yetiştirir, kimimiz sulara balık tutarız... İşte bütün bu yaşamak için giriştiğimiz yaratma işine ÜRETİM denir. Üretimle tüketim olmazsa toplum ayakta duramaz.

Evet üretim deyince ilk akla gelen şey insanın yaşaması için gerekli maddeleri elde etmesi oluyor. Ancak «madde elde etmek» deyince bugün kü toplumda insanı çok şaşırtıcı karışık olaylar da var :

Köy ağası da; konağında oturmuştur, adamlarıyla «bey gibi yaşamak için» ortalıkta kaplayabildiği toprakları sahip-

lenmiştir. O toprakta çalışmadıkça yaşayamayacak durumda olan insanlar; marabalar, ortakçılar, yanaşmalar, ameller... uğraşırlar. Bu uğraşmalarla yaratılan maddelerden ağanın kendi karnuna göre insafına kalmış bir bölük «maddeyi elde eder.» Ağanın böyle madde elde etmesi üretim yapması demek midir? Hayır. Üretim bizzat o işe koşularak bir şeyler yaratanaun yaptığı işin adıdır. Bunu hiç karıştırmamak gerek.

ÜRETİM GÜÇLERİ NELERDİR?

Tek cümle ile insan toplumunu dünden bugüne ve de yarına doğru geliştiren, hareket ettiren güçlerin topuna birden ÜRETİM GÜÇLERİ denir. Üretim güçlerini başlıca dört bölüme ayırabiliriz :

1 — **TEKNİK ÜRETİCİ GÜCÜ** : Toplumun tabiatla mücadelesinde kullandığı cansız araç - gereçler ve usuller. (Örneğin; Tarihte tekerleğin bulunması insan toplumunun gelişmesine çok büyük katkıda bulunmuştur.)

2 — **COĞRAFYA ÜRETİCİ GÜCÜ** :

Biz insanların, toplumun doğrudan doğruya dışarıdan, daha doğrusu mekan içinde çevreleyen dağ, taş, iklim, tabiat ve benzeri şeylerin etkisi.

3 — **TARİH ÜRETİCİ GÜCÜ** :

Biz insan toplumunun kendi içindeki manevi ortamı. Gelenek görenek kalıplarının ve benzerlerinin etkisi.

4 — **İNSAN ÜRETİCİ GÜCÜ** :

Toplumun gerek dış maddi ortamını (dağ, banyır, deniz ve benzeri) Gerek iş manevi ortamının teknik, araçla işleyen topluca davranış.. Güç...

Bu dört üretici gücün hepsi birden insan toplumunu dünden bugüne geliştiren hareket ettiren etkenler olmuşlardır.

(Sonu Sayfa 4 de)

YENİ HABER-İŞ Gazetesi :

Sahibi : Türkiye Yeni Haber-İş Sendikası adına : M. Cengiz Acar G. Yn. Md. M. Kuseyri Yazı İş. Md. Kenan Demirtaş. İdare yeri: Necatibey Cad. Sezenler Sok. No: 2/18 Tf.: 18 80 90 - 17 60 22 ANKARA Dizgi ve Baskı: Ulucanlar Mat. Tf.: 12 31 47 Ankara

DİSK'E Katılıyoruz

(Başarılı Sayfa 1 de) devrimci sendikalar sa-
ci niteliğini bir kere da-
ha dosta düşmana kabul
ettirdi ve kendisinden
beklenen kararlı mücade-
leci tutumu göstererek

devrimci sendikalar sa-
fında yerini aldı.
Yeni Haber - İş DİSK'e
katılma kararını almakla
Türkiye'deki işçi düşmanı
sarı sendikalara karşı bir
kez daha gerekli olan der-
si vermekte olduğunu gös-
terdi. Sarı Sendikaların
iyice yenilebilmesi için
gerçek işçi sendikaları-
nın devrimci sendikaların
birlik olması gerektiğini
gösterdi.

Yeni Haber - İş DİSK'e
katılma kararı aldı ve e-
mekçi halkımız yararına
bir kez daha sarı sendi-
kaların güç sözleşmesi
yolunda adımımızı attı.

Yeni Haber - İş DİSK'e
katılma kararı almakla
300.000 devrimci işçinin
mücadele desteğini kazan-
dı.

Yeni Haber - İş DİSK'e
katılma kararı almakla
Patron sendikalarının ve
patronların değil işçilerin
emekçi halkının yanında
olduğunu ispatladı.

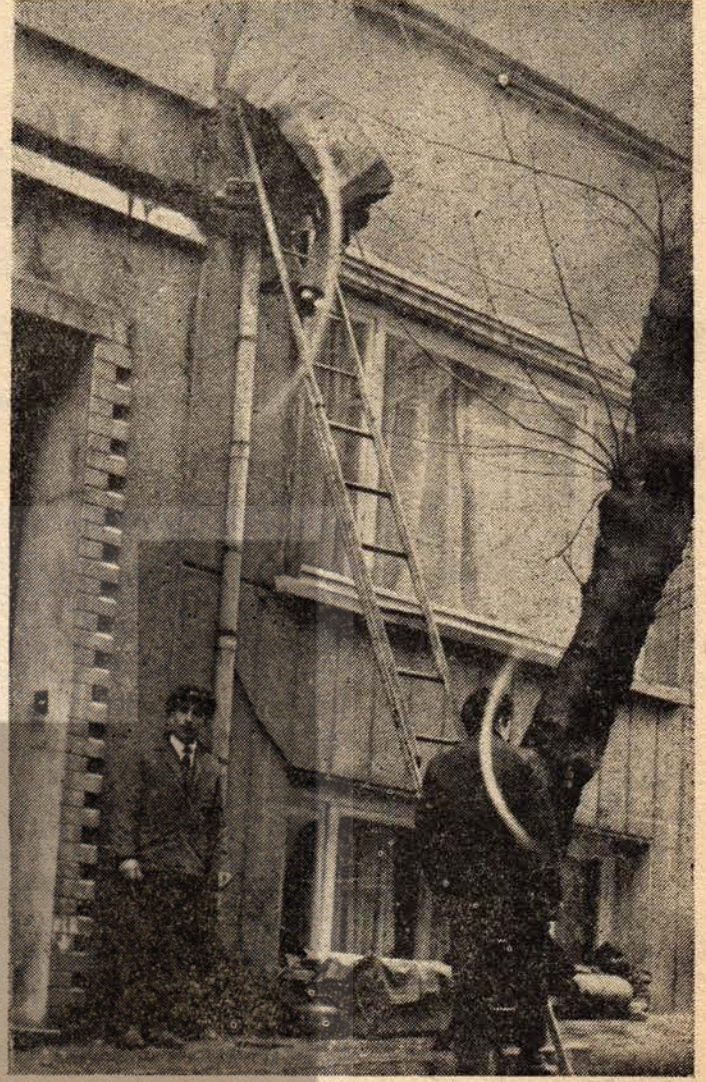
Genel Kurul toplantı-
sının açış konuşmasını
yapan Genel Başkan M.
Cengiz Acar şunları söy-
lemiştir :

«Ülkemiz, Güvenilir, iş
yapabilecek ve halk ço-
ğunluğuna dayalı Hükü-
metlerin mumla arandığı
bir ülke haline gelmiş-
tir. Ve yine Ülkemiz yapı-
lan son zamlarla, hayat
pahalılığının çekilmez ha-
le geldiği, işçi haklarının
çıkar çevrelerince pervasızca çiğnendiği bir ülke haline gelmiştir.»

Daha sonra faşist kan-
lı saldırıları protesto e-
den Acar, «Faşist unsur-
ların cephesine karşı; iş-
çi sınıfımızın önderliğin-
de emekçi halkımızın ve
tüm demokratik kuruluş-
ların güç birliği içinde
mücadeleye çağırıyor Sen-
dikamız Yeni Haber-İş'in
patronlar cephesine kar-
şı yapılacak devrimci mü-
cadeleye hazır olduğunu,
ve bu konuda kesin kar-
arlı olduğunu huzurları-
nızda açıklıyoruz.» demiş-
tir.

Acar konuşmasını ABD
nin emperyalist tutumu-
nu protesto ederek sür-
dürmüş TÖB-DER'e karşı
girişilen saldırıları ve
TRT'ye yapılan baskıları
kınamış işçi-memur ayrı-
mı konusunda da şunları
söylemiştir :

«Sendikamızı ve tüm
çalışanları ilgilendiren di-
ğer bir sorunda İşçi-Me-
mur ayrımıdır. Hepimizin
bildiği gibi Sendikamız
bu konuda en etkin mü-
cadeleyi vermiştir ve ver-
mektedir. Aslında biz ça-

İskelenin tepesindeki MEMUR! Ne yazık ki şaka değil bu
kardeşler... Acı gerçeğin kendisi...

alışanlar arasında işçi ve
memur diye bir ayırım
yapılmasını kesinlikle red
dediyoruz. Çünkü tüm
çalışanlar, emeği ile ge-
çinen herkes işçiler, me-
murlar toplu pazarlık ve
toplu direnme hakkına
sahip olmalıydılar.» de-
miş ve şöyle devam et-
miştir :

«İşçi - Memur ayrımı
konusunda 1974 martın-
da yaptığımız Grev, çıkar
çevreleri tarafından sert
tepkilerle karşılaşmıştır.
Fakat bugün görüyoruz
ki, o gün bize karşı olan-
lar bugün taleplerimizin
haklı olduğunu kabul et-
miş bulunuyorlar.»

Genel Kurulda daha
sonra tüzük değişiklikle-
ri görüşülmüş ve eski tü-
zük göre çok daha ilerici
yeni bir tüzük kabul edil-
miştir.

Tüzük görüşmelerin-
den sonra diğer konular
sırasıyla tartışılıp karara
bağlanmış ve gündemin
son maddesinde seçimler
gerçekleştirilmiştir. Ya-
pılan seçimler sonucu Ge-
nel Başkanlığa tekrar M.
Cengiz Acar, Genel Sek-
reterliğe Ali Kumbasar,
Mali Sekreterliğe M. Ya-
sar Ösme ve Eğitim Teş-
kilatlanma Sekreterliğine
Murat Kuseyri seçilmiş-
lerdir.

Alinteri Sözlüğü

(Başarılı Sayfa 3 de)
ÜRETİM ARAÇLARI
NELERDİR?

Anlattığımız üretim i-
şinde kullanılan her tür-
lü şeye denir. Makinalar,
yollar, iş binaları, kanal-
lar, elektrik tesisleri ve
benzeri.

SINIF NEDİR?

İçinde yaşadığımız top-
lumda yaşayışları, düşün-
sünceleri, toplumdaki du-
rumları, çalışma haya-

tındaki yerleri ve çıkar-
ları farklı insan topluluk-
larına sınıf denir. İşçiler
ve İşverenler gibi.

SINIF MÜCADELESİ
NEDİR?

Üretim faaliyetinde kar-
şılıklı ilişkide bulunan ve
çıkartları farklı sınıfların,
birbirlerine zıt olan çı-
kartları için mücadeleleri-
ne sınıf mücadelesi denir.
İşveren ve işçi sınıfları
arasındaki mücadele gi-
bi.

BAS YAZI

Faşist Saldırıları ve Demokratik Güçbirliği

(Başarılı Sayfa 1 de) savunan kuruluşlar faşiz-
me karşı kenetlenmelidir-
ler.

Bu gün böyle bir güç-
birliği henüz başlangıcın-
dadır. Bu görev başta iş-
çi sınıfı ve emekçi halkı-
mız olmak üzere âcilen
yerine getireceğimiz bir
görevdir. Bu böyle olma-
sına rağmen güçbirliğini
ciddiye almayanlar yahut
bu işi tek başımıza biz
yaparız» biçiminde eği-
limler göze çarpmaktadır.
Oysa güçbirliği demek
ortak düşmana karşı prog-
ramları değişik bile olsa
ayrı ayrı kuruluşların
tek vücut halinde çıkmak
demektir. Yoksa biz güç-
birliğini halkla yaparız
biçimindeki soyut varsay-
ımlar sadece halk dalka-
vukludur.

İkinci Dünya Savaşın-
da, gelişen Alman Faşiz-
mine karşı bir takım
«sol» ların öncelikle bu-
gün Ecevit'in temsil etti-
ği Sosyal Demokrat dü-
şüncesine sahip olanlar
güçbirliğinden cayma-
ları faşistlere kanlı emel-
lerini gerçekleştirmede
yalnız Alman halkını de-
ğil bir çok halkın kana-
bulamada milyonlarca in-
sanı katletmede fırsat sağ-
lamıştır. Bu tarihin bize
öğrettiği acı ve kanlı
derstir. Bugün Türkiye'-
de de aynı oyunlar tez-
gahlanmaktadır. Demok-
rat olan faşizme karşı o-
lan herkes her kuruluş
bir yumruk gibi kenetlen-
meli ve halkımızın düş-
manını faşistlere gerekli
dersi vermelidir.

Sermaye düzeni olduğu
sürece faşizm tehlikesi
her zaman var olacaktır.
Faşizme karşı mücadele
ertelenemez, geciktirile-
mez, hasır altı edilemez.
Bunun için işçi sınıfının
bağımsız politikasından
taviz vermeden güçbirliği
ne en kısa zamanda gidil-
melidir. Önümüzdeki ta-
rihi görevlerin en önem-
lilerinden biri de budur.

Türkiye'de gelişen iş-
çi sınıfının ve emekçi
halkımızın mücadelesi
gün be gün yeni boyutla-
ra ulaşmaktadır. Gelişen
bu mücadele sendikalar-
da, fabrikalarda, üniver-
sitelerde, köylerde sesini
ükseltmektedir.

Bu günkü acil görevi-
miz bütün ilerici yurtse-
ver, demokratik güçlerin
kenetlenmesidir. Bunun
için ilk hedef demokratik
güçbirliği ve giderek Anti-
Faşist halk cephesinin
oluşturulmasıdır. Bu güç-
birliği bütün devrimci
güçlerin oluşturacağı ve
daha sonra geniş halk yı-
ğınlarına varacağı bir
cephe biçiminde olmak-
tır. Ortada devrimciler,
yurtseverler öldürülür-
ken emekçi halkımıza fa-
şist saldırılar düzenlenir-
ken «düşünmenin» «bu
iş ben yalnız yaparım»
biçiminde kişisel hesap-
lar artık bir yana bırakıl-
malıdır. Bu güçbirliğine
ilerici partiler, demokra-
tik kuruluşlar ve sendi-
kalar katılmak zorunda-
dırlar. Anlayışları ve prog-
ramları ayrı bile olsa ba-
ğımsızlığı ve demokrasiyi

demokrasiyi